

въ Ахайї, Іудеи-тѣ ся подигніхх єдинодушно върхъ Павла, и доведохъ го на съдовище-то, И казувахъ: Тойзи убъждава човѣцы-тѣ на богоопочитаніе несъгласно съсъ законъ-тѣ. И когато Павелъ щѣше да отвори уста, Галпіонъ рече на Іудеи-тѣ: "Ако бѣ иѣкоя неправда, или злодѣяне лукаво, о Іудеи, быхъ ималъ причинъ да ви слушамъ; Ако ли е въпросъ за учение, за имена и за възможнѣсть законъ, виждте си ви; защото азъ не щаж да съмъ съдникъ на таквъзызь работы. И испѣди ги отъ съдовище-то. И всички-тѣ Еллини уловихи "Сосенна начальникъ-тѣ на съборище-то, та го бяха прѣдъ съдовище-то; и Галпіонъ не щѣше нито да знае за това.

А Павелъ като посѣди още доволно време, опости ся съ братія-та, и отптува въ Сирій; (и съ него Прискилла и Акила,) "како си остріже главъ-тѣ рѣ въ Кенхреи; защото имаше обрекъ. И стигнах въ Ефесъ, и оставилъ тѣхъ тамо, а той самъ влѣзе въ съборище-то, и разговори ся съ Іудеи-тѣ. И умоляваш отъ тѣхъ да посѣди повечко време у тѣхъ, не склони; Но прости ся съ тѣхъ и рече: "Трѣбва непрѣмѣнно да направља идушиятъ празникъ въ Йерусалимъ, и ако ще Богъ ще ся върижа пакъ при васъ. И отптува отъ Ефесъ. И като сѣде въ Кесарій, въздѣзе въ Йерусалимъ та поздрави церкви-тѣ и сѣде въ Антиохій. И като посѣди тамо иѣколико време, излѣзе, и обхождаше наредъ "Галатийск.-тѣ землї и Фригій, та утвърдяваше всички-тѣ ученици.

И иѣкои си "Іудеинъ на име Аполлосъ, роденъ въ Александрий, човѣкъ учень, и силентъ въ писанія-та, дойде въ Ефесъ. Той бѣше оглашени въ пътъ-тѣ Господенъ, и духомъ "распаленъ, говорѣше и поучаваше прилѣжно за Господа, а "знаше само кръщеніе-то Іоанново. И той начинъ да говори съ дѣрзновеніе въ съборище-то; и като го чухъ Акила и Прискилла, прибрахъ го, и му изложихъ по точно пътъ-тѣ Божій. И когато ся канишъ той да мине въ Ахайї, братія-та го насырдихъ и писахъ до ученици-тѣ да го премежътъ; и той като дойде много "помогихъ на повѣрвали-тѣ чѣрвъ бладат-тѣ; Защото силно наддумуваше Іудеи-тѣ всенародно, като "доказуваше отъ писанія-та че Іисусъ е Христосъ.

^и Гл. 23; 29. 25; 11, 19.^о 1 Кор. 1; 1.^п Числ. 6; 18. Гл. 21; 24.^р Рим. 16; 1.^с Гл. 19; 21; 20; 16.^т 1 Кор. 4; 19. Евр. 6; 3.^{иак.} 4; 15.^у Гал. 1; 2; 4; 14.^ф Гл. 14; 22; 15; 32, 41.^х 1 Кор. 1; 12; 3; 5; 6; 4; 6.^и Тит. 3; 13.^и Рим. 12; 11.^и Гл. 19; 3.^и 1 Кор. 3; 6.^и Гл. 9; 22; 17; 3. Ст. 5.

—

^и 1 Кор. 1; 12; 3; 5; 6.^и Гл. 8; 16. Виждъ 1 Цар. 3; 7.^и Гл. 18; 25.

ГЛАВА 19.

1 А "когато Аполлосъ бѣше въ Коринтъ, Павелъ минъ прѣзъ горни-тѣ страни и дойде въ Ефесъ, и като намѣри иѣкои ученици, Рече имъ: Пріяхте ли Духа Святаго като повѣрувахте? А тѣ му рекохъ: "Не смы нито чули да ли има Духъ Святъ. И рече имъ: А въ що ся кръстихте? А тѣ рекохъ: "Въ кръщението Іоанново. А Павелъ рече: "Іоаннъ кръсти съ кръщение на покаяніе, като казуваше на народа-тѣ да вѣрува въ того който иде вслѣдъ него, сирѣчъ въ Христа Іисуса. И като чухъ тѣ кръстихъ ся ^и името на Господа Іисуса. И ѡтъмъ възложи "Павелъ ржѣ на тѣхъ, дойде Духъ Святъ на тѣхъ, и ^и говорѣхъ языци и пророчествувахъ. И всички-тѣ бѣхъ до дванадесет мажи. ^и И като влѣзе въ съборище-то, проповѣдуваше съ дѣрзновеніе, и три мѣсеца наредъ разговаряше ся съ народа-тѣ, и убѣждаваше ги "за царството Божие. А ^и понеже иѣкои ся ожесточавахъ и не вѣрувахъ, и злословѣхъ "учение-то прѣдъ народа, той ся отегли отъ тѣхъ, и отлажчи ученици-тѣ, та ся разговаряше съ тѣхъ всякой денъ въ училище-то на иѣкои си Тиранна. И това ся "продължава двѣ години; така ѡтъ всички които живѣехъ въ Азій, Іудеи и Еллини, чухъ слово-то на Господа Іисуса. Голѣмы още чудеса струваше "Богъ ^и ржѣ Павлови-тѣ ржѣ; "До толко ѡтъ кѣрпи и прѣстълки отъ негово-то тѣло носѣхъ ги по болни-тѣ, и отмахнуваше ся болестъ-та отъ тѣхъ, и зли-тѣ духове излѣзувахъ изъ тѣхъ.

13 И ^и иѣкои скътици Іудеи заклинатели "начнахъ да произносятъ името на Господа Іисуса надъ тѣзи които имахъ злы духове, и казувахъ: Заклѣвамъ ви въ Іисуса, когото Павелъ проповѣдува. И тия ѡтъ правѣхъ това бѣхъ иѣкои си седмина сънове на Скевж пръвосвященикъ Іудейски. И отговори лукавый-тѣ духъ и рече: "Іисуса познавамъ и Павла знаюхъ; но ви кои сте? И скочи върхъ тѣхъ человѣкъ-тѣ, въ когото бѣше лукавый-тѣ духъ, и като имъ надви, укрѣпи ся надъ тѣхъ, така ѡтъ голи и ранени избѣглихъ изъ онзи кѣщъ. И това станахъ извѣстно на всички Іудеи и Еллини, жители Ефески; ^и и нападихъ страхъ на всички тѣхъ, и възвеличаваше ся името на Господа Іисуса. И мнозина отъ повѣрвали-тѣ до-

^и Мар. 3; 11. Йоан. 1; 15; 27, 30. Гл. 1; 5. 11; 16. 13; 24, 25.^и Гл. 8; 16. ^и Мар. 16; 20. Гл. 14; 3.^и Гл. 6; 6; 8; 17. ^и Гл. 5; 15. Виждъ 4 Цар. 4; 29.^и Гл. 2; 4; 10; 46. ^и Мар. 12; 27.^и Гл. 17; 2; 18; 4. ^и Мар. 9; 38. Лук. 9; 49.^и Гл. 1; 3; 28; 23. ^и Гл. 1; 65; 7; 16. Гл. 2; 43.^и 2 Тим. 1; 15. 2 Пет. 2; 2. ^и Гл. 10. 5; 11.